

Δηλητήριο (ή αλλιώς μέρες καλοκαιριού 2015)

Στο Πεδίο του Άρεως βράζει ο τόπος. Σε δύο παράλληλα δρομάκια μέσα στο πάρκο κατασκηνώνει η φρίκη αυτού του κόσμου. Στο ένα προσπαθούν να σταθούν χωρίς επιτυχία άνθρωποι που μπορεί και να πήραν την τελευταία τους δόση. Μοιάζει σαν αμερικάνικη σειρά με ζόμπι στο κέντρο της πόλης. Στο άλλο στενό, μικρά παιδιά, ξυπόλητα παιδιά, μάνες που θηλάζουν, νέοι, πολλοί νέοι. όλοι έφτασαν πριν λίγες μέρες από τη συρία. Ή το αφγανιστάν. Ή από κάπου που κάποιοι κήρυξαν πόλεμο.

Μια γυναίκα κρατάει στην αγκαλιά το μωρό της και με το αριστερό της χέρι πιάνει το μεγαλύτερο παιδί της. Τρέχουν να ξεφύγουν από τον πόλεμο. Χιλιάδες λαικς. Η φωτογραφία γίνεται βάιραλ και στο φωτόσοπ βάζουν δίπλα μια ακόμη μάνα από πιο παλιά, τότε που έτρεχε να ξεφύγει από τη μικρά ασία. Έτσι θα πιάσει ακόμα περισσότερα λαικς.

Στα σύνορα με την Τουρκία αυτή η μάνα ή μια άλλη, έδωσε τρία ή πέντε χιλιάρικα σε έναν δουλέμπορο. Μπορεί να τη βίασε, μπορεί και όχι. Στα σύνορα με την Ελλάδα κόντεψαν να πνιγούν τα μωρά της. Μπορεί και να πνίγηκαν. Στην Κω την χτύπησε ένας μπάτσος. Ή και πολλοί. Στα σύνορα με τη Μακεδονία της έριξαν πλαστικές σφαίρες και δακρυγόνα. Χιλιάδες λαικς και εκεί. Στην Αυστρία πέθανε αυτή και τα δυο της παιδιά. Από ασφυξία μέσα σε ένα φορτηγό. Η είδηση έγινε βάιραλ. Οι διεθνείς οργανισμοί καταγγέλλουν την κατάσταση.

Ένας άντρας ανεβάζει φωτογραφίες προσφύγων και γράφει από κάτω πως η κατάσταση είναι ανεξέλεγκτη. Φοβάται για την ασφάλεια του. Από κάτω δεκάδες φίλοι του, του συμπαραστέκονται. Η λέξη λαθρομετανάστης εμφανίζεται 11 φορές. Δεκάδες λάικς

ακολουθούν.

Μια γυναίκα σε μια παραλία ξεφυλλίζει ένα περιοδικό με εξώφυλλο «Η Ελένη Μενεγάκη έκοψε τα μαλλιά της» και δίπλα από το άψογο πεντικιούρ της ένας «λάθρο», όπως θα πει αργότερα στους φίλους της, βγαίνει από τη θάλασσα με τα ρούχα. Θα αλλάξει νησί γιατί η Κως δεν αντέχεται. Η φωτογραφία που θα ανεβάσει από την Πάρο λίγες μέρες μετά θα πάρει πάνω από 100 λάικς.

Σε ένα χωριό μετά τη Μεσσήνη και πριν την Κορώνη ένας 6θάρης κάθεται μπροστά σε ένα λάπτοπ το οποίο έχει ακουμπήσει σε μια μεταλλική σχάρα ψησίματος. Από πάνω του κυματίζει μια ελληνική σημαία και μια ταμπέλα γράφει «Gasthaus-Rooms to let». Στο φεισμποκ στο τελευταίο του πόστ βρίζει τους γερμανούς που θέλουν την πατρίδα του. Το gasthaus του είναι φουλ με οικογένειες γερμανών από τέλη μαΐου. Οι επισκέπτες του είναι οι καλοί γερμανοί.

φώτο: βυτίο

Λίγο μετά τον εορτασμό του δεκαπενταύγουστου, ο αριστερός πρωθυπουργός καλεί σε εκλογές. Στη σελίδα 110 γράφει «Πριν από τις βουλευτικές εκλογές του Νοέμβρη 1933 η CNT έκανε μια καμπάνια χωρίς προηγούμενο: προπαγάνδισε με επιμονή και μαχητικότητα, όπως ποτέ άλλοτε, την αποχή από τις εκλογές. Οι εφημερίδες και οι προκηρύξεις των αναρχικών έφεραν το σύνθημα για μποικοτάρισμάτων εκλογών μέχρι το τελευταίο χωριό. Το σύνθημα «Αρνιόμαστε τη ψήφο μας», βρήκε μεγάλη απήχηση στους ισπανούς εργάτες και αγρότες. Είχαν μπουχτίσει από τα «αριστερά» κυβερνητικά κόμματα, από την πολιτική των αριστερών φιλελεύθερων και των σοσιαλδημοκρατών και από τη συνεχιζόμενη τρομοκρατία. Η καμπάνια κορυφώθηκε στις 5 του Νοέμβρη σε μια μαζική εκδήλωση στην αρένα των ταυρομαχιών της Βαρκελώνης όπου πήραν μέρος 75.000-100.000 εργάτες. Οι πιο αγαπητοί ομιλητές της CNT μίλησαν για το θέμα: «Μπροστά στις κάλπες: Η κοινωνική επανάσταση». «Εργάτες» φώναξε στους ακροατές του ο

Μπουεναβεντούρα Ντουρούτι, «την τελευταία φορά ψηφίσατε για τη Δημοκρατία. Αν ξέρατε ότι αυτή η δημοκρατία θα έριχνε στη φυλακή εννιά χιλιάδες εργάτες, θα την ψηφίζατε;» «Όχι!» ούρλιαξε η μάζα». (Το σύντομο καλοκαίρι της αναρχίας / Χανς Μάγκνους Εντσενσμπέργκερ)

«θα μας τρελάνουν», «υπομονή φίλοι», «να είμαστε αισιόδοξοι» γράφουν δεκάδες μενουμεευρωπαϊοι από τα γραφεία τους. αστεία για τις εκλογές, «να κάνουμε δημοψήφισμα για να δούμε αν θέλουμε εκλογές» γράφει ένας και από κάτω ακολουθούν πολλά λολ και ομιτζί και χρωματιστά κινούμενα στικεράκια με σκυλάκια που κλαίνε από τα γέλια. Πιο κάτω φαίνεται το ακτίβιτι στο φέισμπουκ τα τελευταία 2 χρόνια. Χιλιάδες πετίσιονς για να σταματήσει ο βασανισμός ζώων, δεκάδες shares από μια καινούρια καμπάνια της βόνταφον ή της όποιας εταιρείας δουλεύουν τώρα, που και που καμιά φωτογραφία από κάποιο σημαντικό ιβέντ. Να μείνουμε ευρώπη οπωσδήποτε. Πολλά λάικς έχει πάρει ένα στάτους που μιλάει για συμφιλίωση λίγο πριν το δημοψήφισμα. Να είμαστε μονιασμένοι, να μην επιτρέπουμε να μας διχάζουν. Τα περισσότερα λαικς όμως τα έχει πάρει ένα πόστ για την ζωή κωνσταντοπούλου που από πάνω λέει «ο άντρας της δε μπορεί να τη μαζέψει;» ή «να την πάνε στο δαφνί επειγόντως» ή κάτι τέτοιο. Καλά έχει πάει και εκείνο το στάτους που λέει ότι το όσοι ψηφίσουν «όχι» στηρίζουν τη χρυσή αυγή. Στα προφίλ τους δεν υπάρχουν πρόσφυγες, υπάρχουν μόνο γαλάζιες σημαίες με χρυσά αστεράκια. Μακάρι να έβαζε υποψηφιότητα ο γκί φερχόφσταντ, θα τον ψήφιζαν αμέσως. Ευτυχώς υπάρχει ο σταύρος ή ο θάνος. Η μάνα με τα δυο παιδιά στα χέρια πήρε λιγότερα λάικς από τον γκί τη βδομάδα του δημοψηφίσματος.

«Παρόλο που το αντίθετο στρατόπεδο ήταν άορατο, και μάλιστα ανύπαρκτο, ο αγώνας τους για τη νίκη ήταν μακροχρόνιος και κατά τη διάρκεια αυτού του μακροχρόνιου αγώνα είχαν καταλάβει ότι για να επιτύχουν μια άνευ όρων νίκη, δεν έπρεπε ούτε να καταστρέφουν ούτε να εξορίζουν ό,τι πήγαινε ενάντια στα σχέδια τους, αλλά να το απορροφούν και να το διαλύουν μέσα στην

απεχθή χυδαιότητα του κόσμου τον οποίον εξουσίαζαν, να μην καταστρέφουν ούτε να εξορίζουν το αγαθό και το μεγαλειώδες αλλά να το οικειοποιούνται και έτσι να το αλλοιώνουν [...] είχαν καταλάβει ότι δεν έπρεπε να ποδοπατούν, να γελοιοποιούν, να αφανίζουν αυτές τις αξίες, αλλά αντιθέτως, να τις εξυμνούν, να τις διεκδικούν, να τις εκμεταλλεύονται, προκειμένου να δημιουργήσουν έναν κόσμο μέσα στον οποίο μόνον οι πιο μολυσμένοι από αυτούς θα είχαν μια μικρή πιθανότητα να εναντιωθούν και να προβάλλουν αντίσταση και, έτσι, να μας διαφωτίσουν για το πώς κατάντησαν την ανθρώπινη ζωή...» (Πόλεμος και πόλεμος / László Krasznahorkai)

φώτο: Μύριαμ Κλαπή

Στις παραλίες που φτάνεις οδηγώντας σε χωματόδρομο υπάρχουν ξαπλώστρες. και μπιτς μπαρ και 3,50 ο φρέντο εσπρέσο και λάουντζ μουσική και πανιά που κουνάει ο αέρας. καιπιρόσκα στο χέρι και σαγιονάρα με κορδελάκια στα πόδια ή τύπου αρχαιοελληνικές που κοστίζουν 200 ευρώ, ανάλογα την τάξη. σέλφιζ, πολλές σέλφιζ για όλες τις τάξεις. Χαρούμενες,

γελαστές παρέες πάνω από τραπέζια γεμάτα φαγητό, αστακός ή αθερίνα ανάλογα την τάξη, τρώμε ωραία, περνάμε ωραία. «αυτό δε θα μας το πάρουν ποτέ» γράφεται πάνω από μια θέα σε κάποιο νησί. 72 λαικς από κάτω. Άμα λάχει πάνε και για ελεύθερο σε κάποιο νησί της άγονης. Κάνεις ωραίο μαύρισμα έτσι. Ο χιπισμός είναι της μόδας. Το καλοκαίρι γαύδο το χειμώνα εξέλ. Σε ένα αυτοκίνητο, ένα ξημέρωμα μια σερβιτόρα που δουλεύει χωρίς ρεπό όλη τη σεζόν φωνάζει «Γίδια, ε γίδια, τρέχετε όλοι να κάνετε 20 μέρες διακοπές τον Αύγουστο». Φωτογραφίες από σκάφη, από ξενοδοχεία με θέα τη θάλασσα, ολ ινκλούσιβ για πάντα. Νέες μανούλες, παιδάκια, καροτσάκια, οδηγίες για το πώς να μεγαλώσεις το κορίτσι σου ή το αγόρι σου, αγαπημένα ζευγάρια, χαμόγελα, τρέντι φατσούλες, γυμνασμένα κορμιά, λεπτά κορμιά, οι φωτογραφίες είναι σωστά επιλεγμένες. Τρεις στους τέσσερις έδωσαν την έγκριση τους να ανέβει στο φέισμπουκ η συγκεκριμένη φωτογραφία. Η προσφυγιά είναι μιζέρια. Και τι να κάνουμε δηλαδή;

Δε μπορούμε άλλο να σκάμε. Δεν αντέχουμε άλλο κρίση. Φέρτε μας χλίδα, προιόντα για τα μαλλιά, τα φρύδια, τα νύχια, φέρτε μας λεφτά. Καλοκαίρι για πάντα. Πρώτη μέρα στη δουλειά και δίπλα ένα στεναχωρημένο εμότικον. Όλοι αυτοί που ξέρουν καλύτερα, που έχουν πιο καθαρό μυαλό, που σπούδασαν στα καλύτερα, που δουλεύουν στα μεγαλύτερα, που είναι πιο όμορφοι, πιο καθαροί, πιο σοβαροί are feeling nostalgic για το καλοκαίρι που φεύγει. Λαικς και «κουράγιο» από κάτω. Η μυρωδιά του καμένου κορμιού από τις καμινάδες δε φτάνει στις μύτες τους, ούτε φτάνουν στα αφτιά τους οι φωνές από τη φάλαγγα στην ταρατσα. «Αδικίες συνέβαιναν πάντα, δε θα σώσω εγώ τον πλανήτη» είπε και άλλαξε κουβέντα.